

HETI LEVÉL

ALBERTFALVI SZENT MIHÁLY RÓMAI KATOLIKUS PLEBÁNIA

V. évfolyam, 1. szám, 2012. január 1. Újév, Mária istenanyasága

Az Istenanya hite

Milyen békés a Szent Család képe Betlehemben! Millió ábrázolás mutatja, ahogy József és Mária áhítattal, kézösszetéve nézik, csodálják a Gyermecket, míg „rá meleget a marha lehel”.

Eme idill alapja Mária és József elfogadó *igenje*. Hittek az Isten szavában! Nem arra gondoltak, hogy milyen fogadtatása lesz a Messiásnak, hogy mennyi nehézségük és szomorúságuk lesz miatta, hanem az Istenbe vetett bizalom, no meg gyermekük szeretete.

„Mária szívébe véste a (pásztorok) szavait és gyakran elgondolkodott rajtuk.” A pásztorok által folytatódott a kinyilatkoztatás. Ők is az angyaltól tudták meg, hogy kicsoda Jézus, mégis fontos lehetett Mária számára, hogy mástól is hallja az igazságot. Hiszen „a hit hallásból fakad” (Róm 10, 17). Akár azt is gondolhatta volna, hogy képzelődik, vagy álmodta az angyallal való találkozást... De hogy az éj közepén egyszer csak megjelentek a pásztorok és ők is arról beszéltek, hogy az angyal

szerint megszületett a Messiás, az fontos konvergenciaérv volt!

Az embernek szüksége van arra, hogy sokszor, sok embertől, sokféleképpen hallja a hit tételeit. Nem a pluralizmusra bátorítok ezzel, nem arra mind egy, hogy mit hiszünk, viszont az Isten elég értelmesnek teremtett minket arra, hogy az „*elejétől kezdve mindennek szorgalmasan utánajárva*” (vö. Lk 1, 3) kialakítsunk a magunk hitét.

Az Isten pedig ad elég alkalmat, hogy a hitről halljunk. Mária és József közvetlenül az angyaltól, majd a pásztoroktól, a napkeleti bölcsektől meg Simeontól és Annától hallott szent Fiáról. Mi szüleinktől, hitoktatóinktól, nyaralásunk helyszínének prédikáló papjától, a szomszéd nénitől, esetleg saját gyermekünk-től, de néha még a tévéből is hallunk fontos dolgokat a hitről. A mi feladatunk, hogy „*megvizsgáljuk a lelkeket, hogy Istentől származnak-e*” (1Jn 4, 1). Kellő alázattal, elegendő imádsággal nem fogunk kudarcot vallani.

Attila atya

Olvasmány – Szám 6, 22–27 – az ároni áldás

Olvasmányközi ének: 66. zsoltár

Válasza: Könyörüljön rajtunk az Isten, * és áldjon meg minket.

Szentlecke – Gal 4, 4-7 – Isten Fia embertől született, hogy mi Isten fiai lehessünk

Evangélium – Lk 2, 16-21 – Mária szívébe véste a pásztorok szavait

Család Éve

Gondolatok a Család Éve végén

A család a Teremtő Atya elgondolása szerint férfi és nő szeretet közössége, amelynek feladata az utódok gondozása, nevelése. Ebben a természetes közösségben öröközik át a szülők a közös élethez szükséges viselkedés mintákat.

Az együttélés alapvető szabályait már kicsi gyerekkorban magába szívja a felnövő generáció. A kisgyermekkorban felszedett viselkedésmintákat csak nagyon nehezen lehet megváltoztatni. Jézus mondta: *„Arról ismerje meg mindenki, hogy tanítványaim vagytok, hogy szeretettel vagytok egymás iránt”* (Jn 13, 35).

Gyermekeink kommunikációján látszik, hogy otthonról mit hoztak magukkal: figyelmességet, empátiát, szeretetet, vagy annak hiányát. Ők is ezt fogják tovább adni környezetükben, majd családjukban.

A Család Éve ezekre az alapvető dolgokra irányította figyelmünket. Alkalmat teremtett az újragondolásra. Arra, hogy hibáinkat, rossz szokásainkat észrevegyük, s keressük a jó megoldásokat. A család mint az emberi közösség alapja, mint az Egyház közösségének alapja sarokkő. Családban növekszik a következő nemzedék: a dolgozó szakemberek, az okos kutatók, a kreatív konstruktőrök, a szerzetesek, a szolgáló papság... Nagy a felelősség!

Amíg gyermekeink kicsik voltak, jól lehetett irányítani őket, szervezni napjaikat.

Már kiskoruktól megszokták azt, hogy vannak szabályok, amikhez alkalmazkodni kell, azért, hogy elviselhető legyen közös életünk. Mindennapjaink fontos része a mai napig a Jó Istennek szánt idő, hiszen ettől vagyunk keresztény család.

Aztán eljön az idő, amikor gyermekek felnőnek. Próbálgatják szárnyaikat. Elszakadnak a családi fészektől. De amit kisgyerekkoruk óta magukba szívtak, azt lelkükbe vésve viszik magukkal. Tapasztalatok szerint a családmódel nagyon meghatározó. Kisebb-nagyobb kitérőkkel járják a maguk útját, s vissza-visszatérnek oda, ahonnan elindultak.

Amikor megtalálják helyüket Isten tervében, mi csupán annyit mondunk: Istennek legyen hála! Nagyon örülünk, de nem a mi érdemünk!

Nagy felelősség van rajtunk. Ahhoz, hogy a társadalom, a világ jobbá váljon, fáradhatatlanul kell tennünk a dolgunkat, kötelességünket. A családokon múlik a jövő. Keresztény értékeinket családjainkban minden nap egyértelműen, határozottan kell képviselnünk. Így lehetnek a hívő emberek hitelesek, az Egyház és a társadalom értékes tagjai.

Fejes Ági

Nevelés a békére és az igazságosságra

(XVI. Benedek pápa újévi üzenete, részlet)

2. Melyek azok a helyek, ahol a békére és igazságosságra történő valódi nevelés érlelődik? Mindenekelőtt a csa-

lád, hiszen az első nevelők a szülők. A család a társadalom eredendő sejtje. „A gyermekek a családban tanulják meg azokat az emberi és keresztényi értékeket, amelyek lehetővé teszik az építő és békés együttélést. A családban sajátítják el a nemzedékek közötti szolidaritást, a szabályok betartását, a megbocsátást és a másik ember elfogadását.”¹ Ez az igazságosságra és békére való nevelés első iskolája.

Olyan világban élünk, amelyben a család és maga az emberi élet is folyamatos fenyegetettségnek van kitéve és nem ritkán darabokra hullik. A munkakörülmények gyakorta nehezen összeegyeztethetők a családban vállalt felelősséggel, a jövő aggodalmakkal teli, felgyorsult az élet ritmusa, sokaknak el kell hagyniuk otthonukat, hogy megfelelő keresetre tehessenek szert, vagy hogy egyáltalán fenn tudják tartani magukat. Mindezen körülmények megnehezítik, hogy biztosítsák a gyermekek számára a legfontosabbat: a szülői jelenlétet, amely lehetővé teszi a mind teljesebb osztozást a közös úton, az évek során megszerzett tapasztalatokban és bizonyosságokban, amelyeket csak az

együtt eltöltött időben lehet átadni. Azt szeretném mondani a szülőknek, hogy ne csüggedjenek! Életük példájával buzdítsák gyermeküket, hogy reményüket elsősorban Istenbe helyezték, hiszen belőle származik a valódi igazságosság és béke.

uj.katolikus.hu

30 napos kihívás

Újévi fogadalmak helyett

Lehet, élvezetesebbé tenni rutinszerű feladataimat? Napról napra ugyanúgy végzett szokásaimat? Befásult a napirendünkbe életet vinni?

Hasonló kérdések foglalkoztattak, amíg egy érdekes cikk felkeltette a figyelmemet. Témája a „30 napos kihívás” volt. Érdeklődve olvastam, mert válaszokat reméltem a fenti kérdésekre. Rövid olvasás után ráeszméltem ez kell nekem!

Összefoglalva a lényegét: egy apró, 30 napos ígéret, mely által felvehetünk új szokásokat és régi szokásainkat a múlt részévé tehetjük. Csak fogadjuk meg magunknak, hogy naponta készítünk egy fényképet ahol jártunk, hogy csak egy kávéét iszunk meg 24 óra alatt. Így tehetjük színesebbé a napjainkat. Színesebbé tehetjük tervünket, ha bevonunk egy társat a kihívásba. Vagy akár családdal tegyük hajtsunk végre egy 30 napos tervet! Kipróbáltam és a 8. napnál tartva sokkal jobban érzem magam, úgyhogy egy közösségi oldalt nélkülözök az életemből, helyette tornázom. Amennyiben valakinek kedve támadt szebbé tenni a napjait, tegye meg a terveit és hajtsa végre! **Kalandra fel emberek!**

Hermann János

¹ XVI. Benedek, *Beszéd Lazio tartomány, Róma városa és a római provincia vezetőihez* (2011. január 14.): *L'Osservatore Romano*, 2011. január 15., 7.

Hirdetések

Isten áldásában gazdag, békés, lelkiekben és szellemiekben is gyarapodó, boldog új esztendő-t kívánunk plébániai közösségünk minden tagjának, és a templomunkba látogató minden kedves vendégünknek!

1.) Ma délután 4 órától csöndes szent-ségimádás lesz templomunkban, 5 órától pedig a karizmatikus imacsoport vezetésével, közbenjáró imádsággal Isten áldását kérjük plébániai közösségünk életére az új esztendő kezdetén.

2.) Az Egyházközségi Levél karácsonyi száma a templom bejáratától ingyenesen elvihető.

3.) A héten elsőcsütörtök lesz. Az esti szentmisében papi hivatásokért imádkozunk és két szín alatt áldoztatunk.

4.) Másnap elsőpéntek, felkeressük idős és beteg testvéreinket a szentségekkel. Este 8 órától virrasztó taizéi imádság lesz a templomban.

5.) Pénteken az esti szentmise után 7 órakor ismét lesz bibliaóra felnőttek részére itt a templomban. Szeretettel hívunk minden érdeklődőt!

6.) Szombaton az esti szentmise előtt 3/46-kor elsőszombati rózsafüzér imádságot végzünk a magyar családokért és az ifjúságért. Minél többen kapcsolódjunk közös imádságunkba itt a templomban, vagy otthon egy tized rózsafüzér közös elimádkozásával!

7.) Jövő vasárnap Vízkereszt ünnepe

lesz. A Vízkereszt ünnepéhez kapcsolódó lakásmegáldásra, kérésre, személyes megbeszélés alapján szívesen elmegyünk.

Anyakönyvi hírek

Temetés: Moszt György, január 5. 13⁰⁰ Budafok

Viccek

A vasárnapi iskolában a lelkész Jézus születését tanítja a gyerekeknek. Megkérdezi tőlük, hogy ki volt az első, aki tudomást szerzett Jézus születéséről. A gyerekek mondják, hogy „a pásztorok”, meg „a három bölcs”, egy négyéves kislány pedig diadalittasan bekiabálja: „Mária!”

Egy férfi a szilveszteri buli után, hajnalban úgy dönt, hogy a kocsiját ott hagyja a parkolóban, inkább gyalog megy haza. Ahogy kapatosan támolyog hazafelé, megállítja egy rendőr:

- Mit csinál itt hajnali 4-kor?
- Órára megyek – hangzott a válasz.
- Ki a fene tart órát Újév napján ebben az időben? – kérdezte a rendőr gúnyosan.
- A feleségem.

HETI LEVÉL

Az Albertfalvi Plébánia heti kiadványa. Megjelenik vasárnaponként. Felelős kiadó: **Hollai Antal** plébános. Szerkesztő: **Erdős Attila** káplán. Max. 700 karakteres rövid cikkeket, beszámolókat közösségi eseményekről, közérdekű programajánlókat, vicceket, de véleményeket is várunk **minden csütörtökön 16:00 óráig** a hetilevel@albertfalviplebania.hu címen! HL online: <http://hetilevel.albertfalviplebania.hu>. **A kiadás költségeire, kérjük, dobjon a perselybe 20 Ft-ot!**

Plébánia: 1116 Budapest, Bükköny u. 3. ☎ 208-1279 ✉ iroda@albertfalviplebania.hu

Honlap: <http://albertfalviplebania.hu>